

P O S E

Karin Gyllerfelt
Högskolan för design
och konsthantverk
Konsthantverk
avancerad nivå
Smyckekonst
Handledare: Ewa
Brodin
2014

SAMMANFATTNING

Verket *Pose* kretsar kring frågeställningen vad det är att vara kropp i en rumslig situation. Verket består av sju textila föremål som på olika sätt förhåller sig till kroppen och söker etablera en relation till betraktaren, bäraren och det omgivande rummet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning	1
Rapportens utformning	2
Avslutande reflektion	3

INLEDNING

Under hösten 2012 och våren 2013 började jag arbeta med secondhandkläder som faktiskt textilt material och tankemässig utgångspunkt. Jag var intresserad av de använda plaggens relation och funktion i förhållande till kropp. Jag betraktade plaggen som ett uttryck för olika sociala regler, normer och föreställningar, och jag var speciellt intresserad av plagg som jag förknippade med specifika sociala roller och förväntningar, som exempelvis "den lilla svarta".

Arbetet med secondhandkläderna uppstod som en reaktion på mitt kandidatexamensarbete. Efter att ha arbetat i silver och i en mindre skala under en längre period ville jag arbeta mer expressivt. Jag hade ett behov av att överdriva, av att låta de saker jag gjorde ta plats både i rummet och på kroppen. Jag ville att mina textila bärbara verk skulle försätta bäraren i en specifik situation, och därigenom göra bäraren, och betraktaren, medveten om sin kroppsliga existens, och den plats hen tog upp i rummet. Jag ville att verken skulle vara oundvikliga och hänsynslösa mot både bärare och betraktare.

I arbetet inför min masterexamen har jag velat fördjupa ovan förda resonemang och min huvudsakliga frågeställning har kretsat kring vad det innebär att vara kropp, och att uppta en viss plats i en rumslig situation. Jag har återigen utgått från secondhandkläder men valt att kombinera delar av plagg med annat textilt material och med detaljer i silver. Istället för att fokusera på plaggens ursprungliga funktion eller sociala status har jag velat koncentrera mig på de olika materialen i sig, vad de ut-

trycker och hur de möter varandra i verken. Min målsättning och ambition har varit att skapa starka individuella verk med stor komplexitet, som tillsammans utgör en sammanhållen grupp. Jag har velat arbeta med den spänning som uppstår mellan de enskilda verken när de möts i rummet. Jag har också velat arbeta med den spänning som uppstår i mötet mellan verken och en betraktare eller bärare.

Det har inte varit självklart för mig att mina verk ska vara smycken, eller ens bärbara. Däremot har det varit en viktig del av min process att reflektera kring hur mina verk förhåller sig till kroppen, bärandet och smycket.

RAPPORTENS UTFORMNING

För att uppnå största möjliga konstnärliga frihet i min rapport har jag valt att dela in den i tre olika delar. I den första delen, som denna text ingår i, återfinns inledning, och avslutande reflektion. I den andra delen finns en mer fritt utformad text som behandlar och återger min konstnärliga process, hur jag förhåller mig till mitt arbete, samt reflektioner kring detta arbete. I den sista delen finns fotografiskt material från arbetsprocessen och det slutgiltiga verket. Det har varit viktigt för mig att behålla, och värna om, den laddning och koncentration som uppstår i den fritt utformade texten och i det separata bildmaterialet. Tanken är att de ska komplettera varandra.

AVSLUTANDE REFLEKTION

Mitt arbete har kretsat kring olika möten, mellan mig själv och materialet, mellan de olika materialen i sig, mellan de enskilda verken, mellan verken och rummet, och slutligen, mellan verken och kroppen/betraktaren/bäraren i det faktiska rummet. Jag betraktar arbetet som något pågående och långt ifrån avslutat.

Jag tycker att jag, i arbetet med de enskilda verken, har uppnått den komplexitet som jag från början eftersträvade. Genom att tillämpa en metod där jag till en början arbetar spontant och intuitivt för att sedan fokusera på de enskilda verkens konstnärliga uttryck och egenart och hur jag bäst kan lyfta fram den, upplever jag att jag har fått större filltro till mitt material och till min konstnärliga process.

Relationen till kroppen/bäraren/betraktaren har hela tiden varit närvarande, men jag har medvetet försökt undvika givna former för den relationen. Ofta har jag försökt lämna något öppet. Alla verken är bärbara i någon mening. En del är mer smyckeslika än andra. Samtliga verk söker aktivt en relation till omgivningen. De vill något.